

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06-05-2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Popławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06-05-2016 r. w K.

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) w W.

przeciwko J. M. (1)

o zapłatę

I zasądza od pozwanego J. M. (1) na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) w W. kwotę 395,00 zł (trzysta dziewięćdziesiąt pięć 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lipca 2015r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego J. M. (1) na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) w W. kwotę 54,68 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt **I C 138/16**

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wystąpiła z pozwem przeciwko J. M. (2), żądając zasądzenia od pozwanego kwoty 395,00 zł z ustawowymi odsetkami od 24 lipca 2015r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu w kwocie 54,68 zł.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa podała, że strony zawarły umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu marki F. co potwierdzone zostało polisą z 2 lipca 2015r. ze składką ubezpieczeniową w kwocie 395,00 zł. Strona powodowa podała dalej, że pozwany nie uiścił w terminie tej należności co uzasadnia żądanie pozwu.

Pozwany J. M. (1) uznał żądanie pozwu, z tym że wnosił o rozłożenie należności na raty. Przyznał, że nie wypowiedział umowy ubezpieczenia przez co ochrona ubezpieczeniowa na przedmiotowy pojazd została przedłużona na następny rok. Wniosek o rozłożenie należności na raty uzasadniał swoją trudną sytuacją materialną i złym stanem chorobowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 kwietnia 2014r. pozwany J. M. (1) zawarł ze stroną powodową umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych samochodu nr rej. (...) na okres od 16 kwietnia 2014r. do 15 kwietnia 2015r. Składka została ustalona na kwotę 434,00 zł.

/dowód: potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczeń komunikacyjnych z 16.04.2014 r. – k – 18/

Powód nie wypowiedział powyższej umowy i w dniu 2 lipca 2015r. strona powodowa sporządziła dokument w postaci potwierdzenia zawarcia umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza przedmiotowego pojazdu zaznaczając, że czyni to na wniosek z 2 lipca 2015r. Określiła czas obowiązywania ubezpieczenia od 16 kwietnia 2015

r. do 15 kwietnia 2016r. Wysokość składki została określona na kwotę 390,00 zł oraz przewidziana została składka członkowska w kwocie 5,00 zł a termin płatności do 23 lipca 2015r.

/dowód: potwierdzenie zawarcia umów z 2.07.2016 r. – k – 18 odwrót/

Sąd zważył co następuje:

Ustaień powyższych sąd dokonał na podstawie treści dokumentów, których treść i wiarygodność nie budziły wątpliwości.

Pozwany, uznając żądanie pozwu co do należności dochodzonej pozwem, przyznał okoliczności faktyczne wskazane przez stronę powodową, które w związku z tym trzeba przyjąć jako bezsporne.

Zapewnieniu nieprzerwanej ochrony ubezpieczeniowej służy tzw. klauzula prolongacyjna, która przewiduje „milczące” zawarcie umowy ubezpieczenia na następny okres 12 miesięcy. Zgodnie z treścią przepisu art. 28 ust 1 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 392), jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

W tych warunkach zaszły przesłanki do zasądzenia od pozwanego na rzecz strony powodowej kwoty dochodzonej pozwem.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. Pozwany nie osiąga wysokich dochodów jednakże otrzymuje stałe wynagrodzenie. Kwota zaległej składki nie jest wysoka, tak więc należało oczekiwać gromadzenia przez pozwanego środków na pokrycie tej niewysokiej kwoty. Przewidzianą przepisem art. 320 k.p.c. możliwość rozłożenia świadczenia na raty należy traktować jako sytuację wyjątkową wynikającą ze szczególnie uzasadnionego interesu pozwanego i musi być rozpatrywana m.in. w kontekście zabezpieczenia słusznego interesu wierzyciela. Przy zaleganiu przez pozwanego z płatnością przez tak długi okres czasu, dalsza zwłoka w płatności całej kwoty (a taki skutek by nastąpił przy rozłożeniu należności na raty) stanowiłaby nieuzasadnione obciążenie wierzyciela.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. Koszty w całości poniosła strona powodowa i składały się na nie: 30,00 zł – opłata sądowa, 17,00 zł – opłata od pełnomocnictwa, 7,38 – koszt notarialnego poświadczenia pełnomocnictwa, 0,30 zł – prowizja za dokonanie opłaty sądowej e – card. Łącznie dało to kwotę 54,68 zł i taką sumę zasądzone od pozwanego na rzecz strony powodowej.